

Τῆ ΚΕ΄ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΜΑΡΤΙΟΥ
Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ
ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΚΑΙ ΑΕΙΠΑΡΘΕΝΟΥ ΜΑΡΙΑΣ

Ἐθνικὴ ἑορτὴ ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως τοῦ
αὐγαίου (1821).

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ὁ ἱερεὺς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν
Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ
ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ
Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ΄ (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης
σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω,
ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ
δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν
ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν
τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ
πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ
κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ
περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ
ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου
δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν
τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται,
οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῶσαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν
φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι
πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν
αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ
μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων
αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ
ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν
ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει
καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος
καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ
πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἃς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία
ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ

ὕψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρούμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἄντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

**Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·**

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Εἰς δὲ τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ζ', καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια γ', δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος π̄ Πα ρ

N ^{Πα}   **Δ**

ε ε Κυ ρι ι ε ε κε κρα α ξα α προ ος σε ρ

ει σα α α κουου σο ον μου ει σα κου σο ο ον μου

Κυ υ ρι ι ι ε Κυ ρι ε ε κε κρα ξα προ ος

σε ε ει σα α α κουου σο ον μου προσχεστη φω νη η η

η τη ης δε η η σε ω ω ω ως μου εν τω κε

κρα γε ναι αι με προ ος σε ε ει σα κουσονμου Κυ υ υ

υ ρι ι ι ι ε

Κ^{Πα} α τευ θυν θη τω η η η προ ο ο σε ευ χη η

μου ως θυ μι ι α α μα α ε νω ω ω πι

ο ο ο ον σου ε επαρ σι ις των χει ρω ω ων μου

θυ σι α ε ε ε ε σπε ε ε ρι ι νη η η ει

σα κουσονμου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε

Θ^{Πα} ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι ι μου και

θυ υ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λημου

Μ^{Πα} η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους

πο νη ρι ι ασ του προ φα σι ζε σθαι προ φα σεις εν α μαρ

τι ι αις

Σ^{Πα} υν αν θρωποιςερ γα ζο με νοιστην α νο μι ι αν
και ου μη συνδυ α α σω με τα των ε κλεκτων αυτων

Π^{Πα} αι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε
λεγ ξει με ε λαιον δε α μαρ τω λου μη λι πα να τωτην κε
φα λη ην μϑ

Ο^{Πα} τι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο
κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας
οι κρι ται αυ των

Α^{Πα} κουσονται τα ρη μα τα μου ο τι η δυν θη
σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι ε σκορ
πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον Α α δην

Ο^{Πα} τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι οφθαλμοι
οι μου ^{Δι} ε πι σοι ηλ πι σα ^{Πα} μη αν τα νε λησ την ψυ χη ην
μου

Φ^{Πα} υ λα ξο ον με α πο πα γι δος ης συ νε στη σαν
το μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την α νο

μι αν

Π ε σου ουνται εν α μφι βλη στρω αυ των οι α μαρτω

λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ω ε ως αν πα

ρε ελ θω

Φ ω νη μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη μου

προς Κυ ρι ον ε δε η η θην

Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σι ιν

μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του α πα γ γε λω

Ε ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το πνευ μα μου και

συ ε εγνωστας τρι βους μου

Ε ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο μην ε κρυ

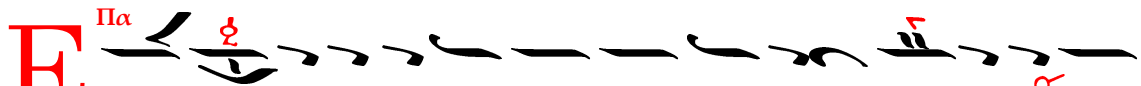
ψαν πα γι δα μοι

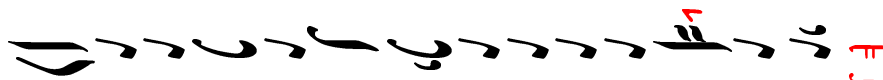
Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε

βλε πον και ουκ ην ο ε πι γι νω σκων με

Α πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε στιν ο εκ

ζη τω ων την ψυ χη ην μου

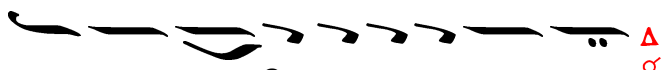
Ε^{Πα}
κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα συ

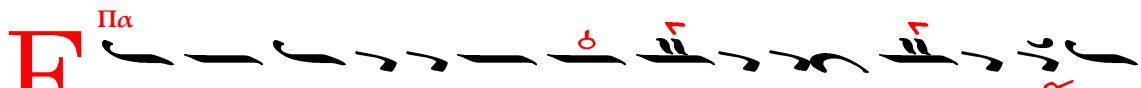

ει η ελ πισμου με ρισμου ει εν γη ζω ωντων

Π^{Πα}
ρο ο σχες προς την δε η σι ινμου ο τι ε τα πει

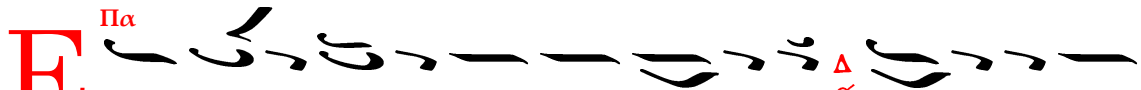

νω θην σφοδρα

Ρ^{Πα}
υ σαι με εκ των κα τα δι ω κοντων με ο τι ε

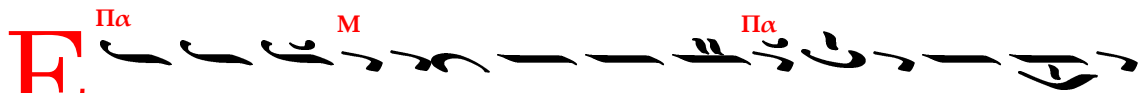

κρα ται ω θησαν υ πε ρε με

Ε^{Πα}
ξα γα γε εκ φυ λα κησ την ψυ χη ην μου του

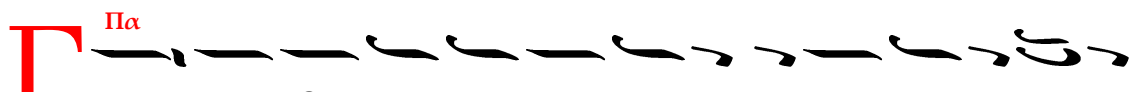

ε ξο μο λο γη σα θαι αι τω ο νο μα τισου

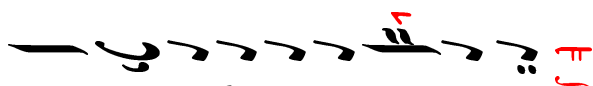
Ε^{Πα}
με υ πο με νου σι δι και οι ε ως ου αν

τα ποδωσμοι

Ε^{Πα} ^Μ
κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ ρι

ε ει σα κου σον της φω νη ησμου

Γ^{Πα}
ε νη θη τω τα ω τα σου προ σε χον τα εις την

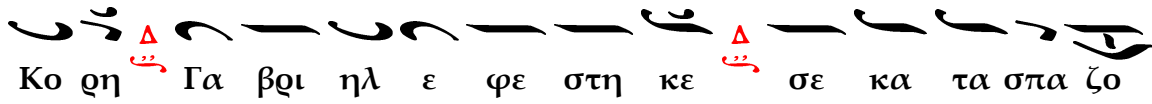

φω νη ησδε η σε ω ωσμου

Όλην ἀποθέμενοι. Ἦχος Δι-θ

Στίχ. α'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς

ὑποστήσεται;
ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμος ε στιν

Β
υ λην προ αι ω νι ον α πο κα λυ πτων σοι

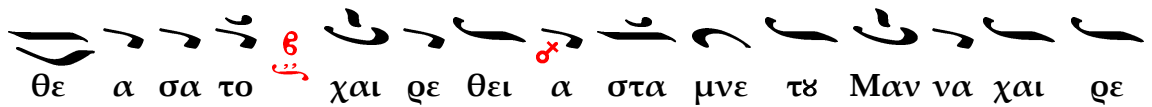

Κο ρη Γα βρι ηλ ε φε στη κε σε κα τα σπα ζο

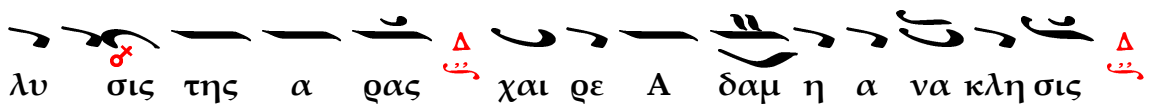

ο με νος και αι φθε γο με νος χαι ρε γη η α σπο ρε

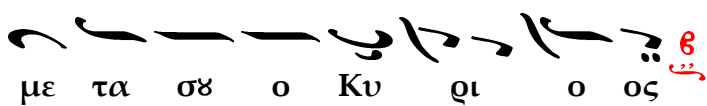

χαι ρε βα τε α φλε κτε χαι ρε βα α θος δυ σθε ω

ρη τον χαι ρε η γε φυ ρα προς τας υ ρα νας η η με τα γυ

σα και κλι μα ξ η με τα ρ σι ος ην ο Ι α κω β ε ε

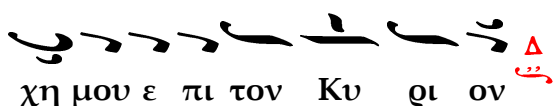

θε α σα το χαι ρε θει α στα με τς Μαν να χαι ρε

λυ σις της α ρας χαι ρε Α δα μ η α να κλη σις

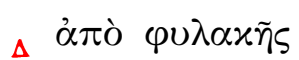

με τα σς ο Κυ ρι ο ος

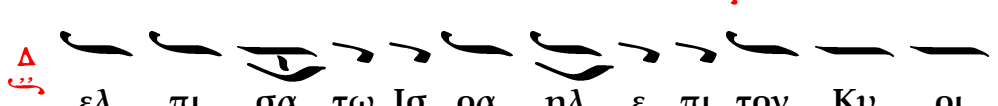
Στίχ. β΄. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·

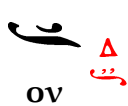
ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου,
ηλ πι σεν η ψυ

χη μου ε πι τον Κυ ρι ον

Βουλήν προαιώνιον, ...

Στίχ. γ΄. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς

πρωΐας
ελ πι σα τω Ισ ρα ηλ ε πι τον Κυ ρι

ον

Φ αι νημοίως ανθρωπος φησιν η αφθορος
 Κορη προστον Αρχιστρατηγον και πωςφθεγγηρη η
 η μα τα υ υ περ ανθρωπον μετ ε μδ ς ε φης
 γαρ τον Θεοον ε σε σθαι καισκηνω ω σειν εν
 τη μητραμδ και πως γε νησομαι λε γεμοιχω ρι οον
 ευρουχωρον και τοπος αγιασματος τδ τοιςΧε
 ρδ βιμ ε ε πιβαινοντος μη με δε λε ασης α πα
 τη ς γαρ ε γνων η δο νην γα μδ υ παρχω α
 μυ η τος πως εν παιδα α τε ε ξομαι αι

Στίχ. δ'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ

λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ
 εκ πασων

των α νο μι ων αυ τδ

Φαίνη μοι ὡς ἄνθρωπος, ...

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη,
 ε παι νε σα

τε αυ τον παντες οι λα οι

Η ε ος ο πδ βδ λε ται νι κα ται φυ σε ως

τα ξις ^Δ φη σιν ο α σω μα τος ^Δ και τα υ περ α αν
 θρωπον δι ι α πραττεται ^θ τοις ε μοι οις πι στευ ε ^Δ α
 λη θε σι ρη μα σι ^Δ Πα να γι ι α υ περ α
 μω με ^σ η δε Ε βο η σε γε νοι το μοι νυ υ υν ω ως
 το ρη μα σθ ^θ και τε ξο μαι τον α σαρκον ^Δ σαρ κα εξ ε
 μθ ς ς δα α νει σα μενον ^θ ο πως α να γα γη τον
 ανθρωπον ως μο νος δυ να τος ^Δ εις το αρ χαι ον α
 ξι ω μα ^Δ δι α της συ υγ κρα α σε ε ω ως ^θ

Στίχ. 5. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ’ ἡμᾶς, ^Δ και ἡ

ἀλήθεια τοῦ Κυρίου ^Δ με νει εις τον αι ω ω να ^Δ

Θεὸς ὅπου βούλεται, ...

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ἦχος Πάσα

^{Πα} Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Γι υι ω ^σ και
 Α γι ω Πνευ μα α α τι ^σ

^{Πα} Κ αι νυ υ υ υν και αι αι α α ει ^σ και εις

τϠ Ϡ Ϡς αι αι ω ω ω νας των αι ω ω ω
νων α α α μην

A Πα Νη Πα Δι
πε στα α α λη εξ ου ρα α νου Γα βρι ηλ
ο ο αρ χα α α αγ γε ε ε ε λος ευ αγ γε
λι ι σα α σθαι τη Παρ θε ε νω ω ω την συ υλ
λη η η η ψιν και ελ θω ων εις Να ζα α ρετ
Δι Πα Δι
ε λο γι ζε ε το ε ε ε εν ε α αυ τω το θα
αυ μα ε ε εκ πλητ το ο με ε ε ε νος ο τι
Πα Δι
πω ως ο εν υ ψι ι ι στοιοις α κα τα α α
λη η πτο ο ος ων εκ Παρ θε ε νου τι ι κτε ε
ε ται ο ε χων θρο νο ον ου ρα α νον και υ
πο πο δι ι ο ον τη ην γην εν μη η τρα χω ρει ει
ται γυ υ ναι αι αι κος ω τα ε ξα πτε ρυ
Κε
γα α και αι πο λυ ο ομ μα α α τα α τε
Δι
νι ι ι ι σαι ου ου δυ υ να α α αν ται λο γω

μο νω εκ ταυ της σαρ κω θη ναι αι ηυ δο ο ο ο

 κη η η η σε ^{Πα} Θε ου ε στι Λο ο γος ο

 ο πα α α ρων ^{Κε} τι ι ου ουν ι ι στα α α

 μαι ^{Πα} και ου λε ε γω ω ω τη η Κο ο ο ρη ^Δ χαι ρε

 Κε ε χα ρι τω με ε ε νη η ^{Πα} ο Κυ υ

 ρι ι ι ος με ε τα α α α σου ^Δ χαι ρε α α

 γνη η η Πα αρ θε ε ε νε ^Δ χαι ρε Νυμ φη η α

 νυ υ υ υμ φε ε ε ευ τε ^{Πα} χαι ρε Μη η τη ηρ της

 ζω ω ης ^Δ ευ λο γη με νος ο καρ πο ος τη ης κοι λι ι

 ι α ας σου ου ου ου ^Δ

Εἴσοδος. Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῦμα·

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Φῶς ἰλαρὸν. Μέλος παλαιόν, ἐξήγησις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

^{Ἦχος}

 Φ ὠς ι ι λα α ρο ο ον α γι ι α ας

 δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τϛ

 ϛ ϛ Πα α α τρος ου ρα α νι ι ι ου α α γι ι ι

 ου μα κα α ρος Ι η η σϛ ϛ ϛ Χρι ι

 στε ε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η ηην

 η η λι ι ι ου δυ υ υ υ υ σιν ι ι

 δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ι νο ον

 υ υ μνϛ ϛ με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα Γι υι ο

 ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε ευ μα α α

 Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι

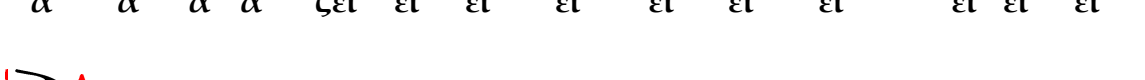

 και αι ροι οι οις υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι

 αι αις αι σι ι ι αις Γι υι ε ε Θε ε ϛ

 ϛ ϛ ζω ω η η ην ο ο ο δι δϛς δι ι ο ο ο

 ο ο κο ο οσ μος σε ε δο ξα α α α

 α α α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει

 ει

Ἰωάννου Σακελλαρίδου ἐπὶ τὸ λαϊκότερον

Ἦχος Δι-θ

Φως ἰλααρον ἀγιασδοοοξῆς ἀ
θανάτα Πατρος ουρανιιου ἀγια
ουμακαρος Ἰησους Χριιιστε ελ
θοοοντες ἐπιιτηνηλιςδυυυ
σινιδοντες φως ἐσπερινον υμνμεν
Πατεερα Υιου οον και Ααγιοον Πνεευ
μα Θεεοον αξιοοον σε εν παασι
καιροις υμνειειεισθαιαιφωνασιιαις Υι
εεθεεεουου ζωηηηην οδιι
δς δς διοοοοοκοοσμος σεεδο
ξαααζει

ΤΟ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ὁ διάκονος: Ἐσπέρας προκείμενον.

Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας.

Ἦχος Νη ς

Ιδς δς δη ευ λογειιτε τον Κυριον

πα αν τες οι δε υ λοι Κυ ρι υ

Στίχ. α'. Οί έστῶτες έν οίκῳ Κυρίου, εν αυ λαις οι οι κς υ

Θε ου ημων

Ι δε υ δη ευ λο γει ει τε τον Κυ ρι ον

πα αν τες οι δε υ λοι Κυ ρι υ

Στίχ. β'. Έν ταίς νυξίν έπάρατε τὰς χείρας ύμῶν είς τὰ άγια

και ευ λο γει τε ε τον Κυ ρι ον

Ι δε υ δη ευ λο γει ει τε τον Κυ ρι ον

πα αν τες οι δε υ λοι Κυ ρι ι υ υ υ υ

Τῆ Δευτέρῃ έσπέρας.

Ήχος Δι - θ

Κ υ υ ρι ος ει σα κς σε ται μς εν τω

κε κρα γε ε ναι με προς αυ τον

Στίχ. α'. Έν τῷ έπικαλεισθαι με είσήκουσάς μου, ό Θεός τῆς δικαιοσύνης μου· έν θλίψει έπλάτυνάς με. Οικτειρήσόν με και

ει σα κς σον της προσευ χη ης μς

Κ υ υ ρι ος ει σα κς σε ται μδ εν τω

κε κρα γε ε ναι με προσ αυ τον

Στίχ. β'. Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω, ὅτι

σύ, Κύριε κα τα μο νας επ ελ πι δι κα τω κι

σα ας με

Κ υ υ ρι ος ει σα κς σε ται αι μδ εν τω

κε κρα γε ναι με προς αυ το ο ον

Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Τ ο ε λε ος σς Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με

πα σαστας η με ρασηςζω ης μδ

Στίχ. α'. Κύριος ποιμαίνει με καὶ οὐδέν με ὑστερήσει· εἰς τόπον

χλόης ε κει με κα τε σκη νω σεν

Τ ο ε λε ος σς Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με

πα σαστας η με ρασηςζω ης μδ

Στίχ. β'. Ἐὰν γὰρ καὶ πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιᾶς θανάτου οὐ

φοβηθήσομαι κακά ο τι συ υ μετ ε μδ ς ς ει

Το ελεος σου Κυριε καταδιωξει με
παστας ημερας της ζωης μου

Τῆ Τετάρτῃ ἑσπέρας.

Ἦχος π̣ά ρ̣ Κε ρ̣

Ο Θεος εν τω ονοματι σου σωσον με
και εν τη δυναμει σου κρινεις με

Στίχ. α'. Ὁ Θεὸς εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου
ε νω τι

σαι τα ρηματα τῆς στοματος μου

Ο Θεος εν τω ονοματι σου σωσον με
και εν τη δυναμει σου κρινεις με

Στίχ. β'. Ἴδου γὰρ ὁ Θεὸς βοηθεῖ μοι
και ο Κυριος

αντιληπτωρ της ψυχης μου

Ο Θεος εν τω ονοματι σου σωσον με
και εν τη δυναμει σου κρινεις με ε ε ε

Τῆ Πέμπτη ἑσπέρας.

Ἦχος Δι-θ

Η βο η θει α α μ πα ρα Κυ ρι ι ι

Ⲅ τϵ ποι η σαντος τον Ⲅ ρα νον και την γη ην

Στίχ. α'. Ἦρα τοὺς ὀφθαλμοὺς μου εἰς τὰ ὄρη
ο θεν η ξει

η βο η θει α μϵ

Η βο η θει α α μ πα ρα Κυ ρι ι ι

Ⲅ τϵ ποι η σαντος τον Ⲅ ρα νον και την γη ην

Στίχ. β'. Κύριος φυλάξει σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ
φυ λα ξει

την ψυ χην σο Κυ ρι ος

Η βο η θει α μ πα ρα Κυ ρι ι Ⲅ τϵ

ποι η σαντος τον Ⲅ ρα νο ον και τη ην γη η

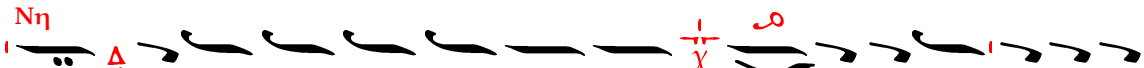

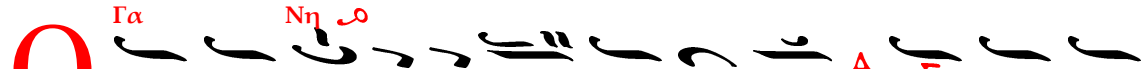

ην

Τῆ Παρασκευῆ ἑσπέρας.

Ἦχος Γα ϕ

Ο Γα Θε ος Νη αντι λη πτω ρ μϵ ει το ε λε

ο ος σϵ προ φθα α σει με

Στίχος α'. ^{Γα}
Ε ξε λθ με εκ των εχ θρων μθ ο Θε
^{Νη}
 ος ^Δ και εκ των ε πα νι στα ^Χ με νων επ ε με ε λυ
^Μ
 τρω σαι αι με ^Ζ
Ο ^{Γα}
 Θε ος α ντι λη πτω ρ μθ ει ^Δ το ε λε
^{Γα}
 ο ος σθ προ φθα α σει με ^Ζ

Στίχος β'. ^{Γα}
Ρ υ σαι με εκ των ερ γα ζο με νων την
^{Νη}
 α νο μι αν ^Δ και εξ αν ^Χ δρων αι μα των σω σον
^Ζ
 με ^Ζ
Ο ^{Γα}
 Θε ος α ντι λη πτω ρ μθ ει ^Δ το ε λε ο
^Χ
 ος σθ προ φθα σει με ε ε ε ^Ζ

Ἀναγνώσματα.

Τὰ εὐρισκόμενα δύο εἰς τὸν ἑσπερινὸν τῆς 26ης Μαρτίου καὶ τὸ β' ἐκ τῶν ἀναγνωσμάτων τοῦ ἑσπερινοῦ τῆς 25ης (α'—Τῆς Ἐξόδου τὸ ἀνάγνωσμα. «Εἰσῆλθε Μωσῆς εἰς τὸ ὄρος τοῦ Θεοῦ Χωρήβ», β'—Παροιμιῶν τὸ ἀνάγνωσμα. «Κύριος ἔκτισέ με ἀρχὴν ὁδῶν αὐτοῦ», γ'—Προφητείας Ἰεζεκιὴλ τὸ ἀνάγνωσμα. «Ἔσται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ὀγδόης καὶ ἐπέκεινα»)

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα
(κη' 10-17).

Ἐξῆλθεν Ἰακώβ ἀπὸ τοῦ φρέατος τοῦ ὄρκου, καὶ ἐπορεύθη εἰς Χαρρῶν. Καὶ ἀπῆντησε τόπῳ, καὶ ἐκοιμήθη ἐκεῖ· ἔδυσ γὰρ ὁ ἥλιος· καὶ ἔλαβεν ἀπὸ τῶν λίθων τοῦ τόπου, καὶ ἔθηκε πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ ἐκοιμήθη ἐν τῷ τόπῳ ἐκείνῳ, καὶ ἐνυπνιάσθη. Καὶ ἰδοὺ κλιμαξ ἑστηριγμένη ἐν τῇ γῆ, ἧς ἡ κεφαλὴ ἀφικνεῖτο εἰς τὸν οὐρανόν· καὶ οἱ Ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ ἀνέβαινον, καὶ κατέβαινον ἐπ' αὐτήν. Ὁ δὲ Κύριος ἐστήρικτο ἐπ' αὐτῆς, καὶ εἶπεν· Ἐγὼ εἰμι ὁ Θεὸς Ἀβραὰμ τοῦ Πατρός σου, καὶ ὁ Θεὸς Ἰσαάκ, μὴ φοβοῦ· ἡ

γῆ, ἐφ' ἧς σὺ καθεύδεις ἐπ' αὐτῆς, σοὶ δώσω αὐτήν, καὶ τῷ σπέρματί σου. Καὶ ἔσται τὸ σπέρμα σου ὡσεὶ ἄμμος τῆς γῆς, καὶ πλατυνηθήσεται ἐπὶ θάλασσαν, καὶ λίβα, καὶ βορῶν, καὶ ἐπὶ ἀνατολάς· καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν σοὶ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, καὶ ἐν τῷ σπέρματί σου. Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ εἶμι μετὰ σοῦ, διαφυλάσσω σε ἐν τῇ ὁδῷ πάση, οὐδ' ἐὰν πορευθῆς· καὶ ἐπιστρέψω σε εἰς τὴν γῆν ταύτην· ὅτι οὐ μὴ σε ἐγκαταλείπω, ἕως τοῦ ποιῆσαί με πάντα ὅσα ἐλάλησά σοι. Καὶ ἐξηγέρθη Ἰακώβ ἐκ τοῦ ὕπνου αὐτοῦ, καὶ εἶπεν· Ὅτι ἐστὶ Κύριος ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, ἐγὼ δὲ οὐκ ᾔδειν. Καὶ ἐφοβήθη, καὶ εἶπεν· Ὡς φοβερός ὁ τόπος οὗτος! οὐκ ἔστι τοῦτο, ἀλλ' ἡ οἴκος Θεοῦ, καὶ αὕτη ἡ πύλη τοῦ οὐρανοῦ.

Τῆς Ἐξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα (γ' 1-9).

Εἰσῆλθε Μωσῆς εἰς τὸ ὄρος τοῦ Θεοῦ Χωρήβ. Ὁφθη δὲ αὐτῷ Ἄγγελος Κυρίου, ἐν φλογὶ πυρὸς ἐκ τῆς βάτου, καὶ ὄρα, ὅτι ἡ βάτος καίεται πυρί, ἡ δὲ βάτος οὐ κατεκαίετο. Εἶπε δὲ Μωσῆς· Παρελθὼν ὄψομαι τὸ ὄραμα τὸ μέγα τοῦτο, τί ὅτι οὐ κατακαίεται ἡ βάτος. Ὡς δὲ εἶδε Κύριος, ὅτι προσάγει ἰδεῖν, ἐκάλεσεν αὐτὸν Κύριος ἐκ τῆς βάτου, λέγων· Μωσῆ, Μωσῆ. Ὁ δὲ εἶπε· Τί ἐστὶ Κύριε; Ὁ δὲ εἶπε· Μὴ ἐγγίσης ᾧδε· λῦσον τὸ ὑπόδημα ἐκ τῶν ποδῶν σου· ὁ γὰρ τόπος, ἐν ᾧ σὺ ἕστηκας, γῆ ἁγία ἐστὶ. Καὶ εἶπεν αὐτῷ. Ἐγὼ εἶμι ὁ Θεὸς τοῦ Πατρός σου, Θεὸς Ἀβραάμ, καὶ Θεὸς Ἰσαάκ, καὶ Θεὸς Ἰακώβ. Ἀπέστρεψε δὲ Μωσῆς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ· ἠύλαβεῖτο γὰρ καταβλέψαι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωσῆν· Ἰδὼν εἶδον τὴν κάκωσιν τοῦ λαοῦ μου, τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ τῆς κραυγῆς αὐτῶν ἀκήκοα ἀπὸ τῶν ἐργοδιωκτῶν. Οἶδα γὰρ τὴν ὀδύνην αὐτῶν, καὶ κατέβην τοῦ ἐξελεσθαι αὐτοὺς ἐκ χειρὸς τῶν Αἰγυπτίων, καὶ ἐξαγαγεῖν αὐτοὺς ἐκ τῆς γῆς ἐκείνης, καὶ εἰσαγαγεῖν αὐτοὺς εἰς γῆν ἀγαθὴν καὶ πολλήν, εἰς γῆν ῥέουσάν γάλα καὶ μέλι.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα (η' 22-30).

Κύριος ἐκτίσέ με ἀρχὴν ὁδῶν αὐτοῦ, εἰς ἔργα αὐτοῦ. Πρὸ τοῦ αἰῶνος ἐθεμελίωσέ με, ἐν ἀρχῇ πρὸ τοῦ τὴν γῆν ποιῆσαι, καὶ πρὸ τοῦ τὰς ἀβύσσους ποιῆσαι, πρὸ τοῦ προελθεῖν τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων, πρὸ τοῦ ὄρη ἐδρασθῆναι, πρὸ δὲ πάντων τῶν βουνῶν γεννᾶ με. Κύριος ἐποίησε χώρας καὶ ἀοικήτους καὶ ἄκρα οἰκούμενα τῆς ὑπ' οὐρανό. Ἦνίκα ἠτοίμαζε τὸν οὐρανό, συμπαρήμην αὐτῷ· καὶ ὅτε ἀφώριζε τὸν ἑαυτοῦ θρόνον ἐπ' ἀνέμων, ἠνίκα ἰσχυρὰ ἐποίει τὰ ἄνω νέφη, καὶ ὡς ἀσφαλεῖς

ἐτίθει πηγὰς ὑδάτων τῆς ὑπ' οὐρανόν· ἐν τῷ τιθέναι τῇ θαλάσῃ ἀκριβασμὸν αὐτοῦ, καὶ ὕδατα, ἃ οὐ παρελεύσεται στόματος αὐτοῦ, καὶ ἰσχυρὰ ἐποίει τὰ θεμέλια τῆς γῆς, ἥμην παρ' αὐτῷ ἀρμόζουσα. Ἐγὼ ἥμην, ἣ προσέχαιρε· καθ' ἡμέραν δὲ εὐφραινόμεν ἐν προσώπῳ αὐτοῦ, ἐν παντὶ καιρῷ.

Προφητείας Ἰεζεκιήλ τὸ Ἀνάγνωσμα
(μγ' 27, μδ' 1-4).

Ἔσται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ὀγδόης, καὶ ἐπέκεινα, ποιήσουσιν οἱ Ἱερεῖς ἐπὶ τὸ Θυσιαστήριον τὰ ὀλοκαυτώματα ὑμῶν, καὶ τὰ τοῦ σωτηρίου ὑμῶν· καὶ προσδέξομαι ὑμᾶς, λέγει Κύριος. Καὶ ἐπέστρεψέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῶν Ἁγίων τῆς ἐξωτερῆς, τῆς βλεπούσης κατὰ ἀνατολάς, καὶ αὕτη ἦν κεκλεισμένη. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με· Ἡ πύλη αὕτη κεκλεισμένη ἔσται, οὐκ ἀνοιχθήσεται, καὶ οὐδεὶς οὐ μὴ διέλθῃ δι' αὐτῆς· ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ εἰσελεύσεται δι' αὐτῆς, καὶ ἔσται κεκλεισμένη. Διότι ὁ Ἡγούμενος οὗτος κάθηται ἐπ' αὐτήν, τοῦ φαγεῖν ἄρτον ἐνώπιον Κυρίου· κατὰ τὴν ὁδὸν τοῦ Αἰλάμ τῆς πύλης εἰσελεύσεται, καὶ κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ ἐξελεύσεται. Καὶ εἰσήγαγέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῶν Ἁγίων τῆς πρὸς βορρᾶν, κατέναντι τοῦ οἴκου· καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ πλήρης δόξης ὁ οἶκος Κυρίου.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα
(θ' 1-11).

Ἡ σοφία ὠκοδόμησεν ἑαυτῇ οἶκον, καὶ ὑπήρξε στύλους ἑπτὰ. Ἐσφαξε τὰ ἑαυτῆς θύματα, καὶ ἐκέρασεν εἰς κρατῆρα τὸν ἑαυτῆς οἶνον, καὶ ἠτοιμάσατο τὴν ἑαυτῆς τράπεζαν. Ἀπέστειλε τοὺς ἑαυτῆς δούλους, συγκαλοῦσα μετὰ ὑψηλοῦ κηρύγματος, ὡς ἐπὶ κρατῆρα, λέγουσα· Ὅς ἐστὶν ἄφρων, ἐκκλινάτω πρὸς με· καὶ τοῖς ἐνδεέσι φρενῶν εἶπεν· Ἔλθετε, φάγετε τὸν ἐμὸν ἄρτον, καὶ πίετε οἶνον, ὃν κεκέρακα ὑμῖν· ἀπολίπετε ἀφροσύνην, καὶ ζήσεσθε· καὶ ζητήσατε φρόνησιν, ἵνα βιώσητε, καὶ κατορθώσητε σύνεσιν ἐν γνώσει. Ὁ παιδεύων κακούς, λήψεται ἑαυτῷ ἀτιμίαν· ἐλέγχων δὲ τὸν ἀσεβῆ μωμήσεται ἑαυτόν· (οἱ γὰρ ἔλεγχοι τῷ ἀσεβεῖ, μώλωπεσ αὐτῷ). Μὴ ἔλεγγε κακούς, ἵνα μὴ μισήσωσί σε· ἔλεγγε σοφόν, καὶ ἀγαπήσει σε. Δίδου σοφῷ ἀφορμὴν, καὶ σοφώτερος ἔσται· γνώριζε δικαίῳ, καὶ προσθήσει τοῦ δέχεσθαι. Ἀρχὴ σοφίας, φόβος Κυρίου, καὶ βουλὴ Ἁγίων, σύνεσις· (τὸ γὰρ γνῶναι Νόμον, διανοίας ἐστὶν ἀγαθῆς). Τούτῳ γὰρ τῷ τρόπῳ πολὺν ζήσεις χρόνον, καὶ προστεθήσεται σοι ἔτη ζωῆς.

* * *

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἀγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστώτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

* * *

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσασμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένους ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωματῶν ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετάνοιᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορὸς· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορὸς· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

Εἰς τὴν Λιτὴν, φάλλομεν
τὰ παρόντα Ἰδιόμελα Στιχηρά.
Βύζαντος.

Ἦχος ᾠ Πα ρ

Τ^{Πα} ω ε κ τ ω μ η ν ι ο Α ρ χ ι σ τ ρ α τ η η γ ο ς α π ε
σ τ α λ η π ρ ο ς σ ε τ η ν Π α ρ θ ε ν ο ν κ α ι Α α γ ν η ν ²² μ η ν υ σ α ι
σ ο ι τ ο ν λ ο γ ο ν τ η ς σ ω ω τ η η ρ ι ι α ς ²² α μ α δ ε κ α ι α ι
κ α λ ε ε ε σ α ι α ι α ι α ι σ ε ⁹ χ α ι ρ ε Κ ε χ α ρ ι τ ω μ ε
ε ε ν η ο Κ υ υ ρ ι ο ο ς μ ε ε ε τ α α α α σ ⁹
τ ε ξ η η Υ ι υ ι ο ν τ ο ν π ρ ο α ι ω ν ω ν εκ Πα α τ ρ ο ς ²²
κ α ι σ ω σ η ι τ ο ν λ α ο ν α α υ τ ε κ τ ω ν π τ α ι σ μ α α α τ ω
ω ν α α α υ τ ω ν ⁹

Ὁ αὐτός· Ἀνατολίου.

Ε^{Πα} ν τ ω μ η ν ι τ ω ε ε κ τ ω α π ε σ τ α λ η ς ρ α
ν ο θ ε ν Γ α β ρ ι η λ ο Α ρ χ α γ γ ε ε λ ο ς ²² εν πο λει της ^Μ
Γ α λ ι λαι α ς Ν α ζ α α ρ ε τ ⁹ ^{Πα} κ ο μ ι σ α ι α ι τ η η Κ ο ο

ρη χα ρας ε ευ α γγε ε ε λι ι ι ι α και προ
 σελ θων προ ος α αυ την ε ε βο η η σε λε ε ε
 ε γων ^Π ₉ χαι ρε Κε χα ρι τω με ε ε νη ο Κυ ρι ο ος
 με ε ε τα α α α σθ ^Π ₉ χαι αι ρε δο ο χει ει ει
 ον της α χω ρη τσ φυ υ σε ε ε ως ^Π ₉ ον γαρ
 Ου ρα νοι σκ ε χω ρη η σαν η νη δυ υς σθ κε
 χω ρη η κε ε εν ευ λο ο γη με ε ε ε νη ^Π ₉ χαι
 ρε σε μνη η τσ Α δα α α α μ η η α να α α κλη
 η η σι ις και της Ευ α ας η λυ υ υ τρω ω ω ω
 σις ^Π ₉ και χα ρα α τσ σ κο ο σμσ και α γα λ λι α
 σι ις τσ γε ε ε νσ ρς η η η μων

Ὁ αὐτός.

^Π ₉ Α πε στα λη Αγ γε λος Γα βρι η η η λ σ ρα
 νο ο θεν εκ Θε ε σ προς Παρ θε νο ον α
 μο ο ο λυ υ υ υν τον ^Π ₉ εις πο λιν της Γα λι λαι
 α ας Να ζα α ρετ ευ α γγε λι σα α σθαι α αυ

τη τξ ξε νθ τρο πθ ς την συ υ' υλ λη η η η ψιν ^π₉
 α πε στα λη δθ ς ς λος α α σω ω ω μα α α
 α τος ^π₉ προς εμ ψυ χον πο ο ο λιν και πυ υ λην νο
 ε ε ραν ^π₉ μη νυ σαι δε σπο τι κης πα ρθ σι ι ι ας
 τη η η ην συγ κα τα α α βα α α σι ιν ^π₉ α πε
 στα λη στρα τι ω της ς ρα νι ι ος ^π₂₂ προς το εμ ψυ χον
 της δο ο ο ξης πα λα α α τι ι ι ι ον ^π₉ προ ε
 τοι μα σαι αι τω ω Κτι ι στη ^π₂₂ κα τοι κι αν α α α
 λη η η η κτον ^π₉ και προ σελ θων προ ος α αυ την ε
 κρα α α αυ γα α α α ζε ^π₉ χαι ρε θρο νε πυ ρι
 μο ορ φε ε των τε τρα μο ο ο ρ φων υ υ πε ε
 ερ εν δο ο ξο τε ε ε ε ρα ^π₉ χαι ρε κα θε ε ε
 δρα βα σι λι κη ς ς ρα α α νι ι ι ι ε ^π₉
 χαι ρε ο ρος α λα το μη η τον ^π₂₂ δο ο χει ο ον πα
 νε ε εν τι ι ι ι μον ^π₉ εν σοι γαρ παν το πλη ρω
 μα κα τω κη η σε της θε ο τη τος σωω μα τι ι κως ^π₉

Πα

ευ δο κι α Πα τρος α α οι οι δι ι ς και συν
 ερ γει α τϑ Α γι ς Πνε ε ευ μα α α α τος
 χαι ρε Κε χα ρι τω με ε ε νη ο Κυ ρι ι ος με ε
 ε ε τα α α α σϑ

Δόξα. Καὶ νῦν. Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

Ἦχος Δι-θ

Δο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και Υι υι ω και
 Α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι

Και νυ υ υ υνκαι α α ει και εις τους αι ω νας
 τω ναι ω ω νων α α μην

Ευ αγ γε λι ζε ται ο Γα βρι ηλ τη Κε χα
 ρι τω με ε νη ση η η η η με ε ε ε ρον
 χαι ρε α νυμ φευ τε Κο ρη και αι αι αι α πει ρο ο
 γα α α α με μη κα τα πλα γης τη ξε νη η μη
 μο ορ φη μη δε δει λι α σης Αρ χα γ γε ε λο
 ος ει ει ει μι ο φις ε ξη πα τη σεν Ευ αν

 πο ο τε νυν ευ αγ γε λι ζο μαι σοι οι την χα α ρα

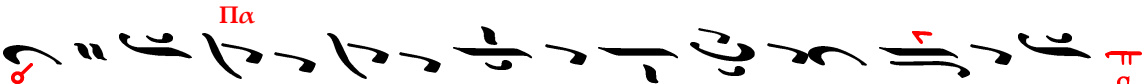

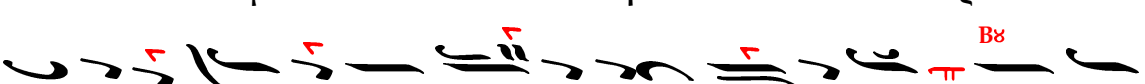
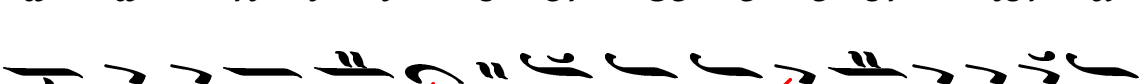

 α α αν και με νει ει ει ει εις α α φθο ο ο

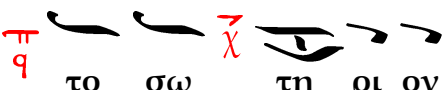
 ρος και τε ε ε ξεις τον Κυ υ υ υ ρι ον

 α α α α α α α α χραν τε ε ε ε

Εἰς τὸν Στίχον. Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος ♯ Πα ρ

T ω εκτω μη η νι α πε στα λη ο Αρ χα

 γγε ε λος προς Παρ θε ε ε νον α α α γνην

B8 και χαι ρειν αυ τη προς ει ει πων ευ η γγε λι

 σα το εξ αυ τη ης τον Λυ τρω τη η ην προ

 ο ε ε ελ θειν ο θεν πι στως δε ξα με νη το ον

 α σπα α σμον συν ε λα α βε ε σε τον προ ο αι

 ω ω νι ι ι ο ον Θε ε ε ον τον α

 φρα στως ευ δο κη σα αν τα εν αν θρω πη η ησαι εις

 σω τη ρι ι αν των ψυ υ χων η μω ων

Στίχ. Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας

 το σω τη ρι ον

τὸ Θε ε ὄ ο η η η μων

Γ λωσαν ην ὄ ο κ ε ε γνω η κ ὄ ο σε εν

Πα η Θε ε ο ο ο το ο ο ο κος ε λα λει γαρ

προς αυ την ο Αρ χα γγε ε λος τὸ Ευ α γγε λι σμ

τα α ρη η μα α α τα ο θεν πι στως δε ξα

με νη τον α σπα α σμον συν ε λα α βε ε σε τον

Πα προ ο αι ω ω νι ο ον Θε ε ε ον δι ο

Μ και η μεις α γαλ λο ο με ε νοι οι βο ω ω ω

με ε ε εν σοι ο εξ αυ της σαρκω θεις α

τρε ε πτως Θε ε ος ει ρη νην τω κο σμω ω ω

δω ρη ησαι και ταις ψυ χαις η μω ων το με γα α ε

λε ο ος

Στίχ. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ἄσατε τῷ Κυρίῳ πα

α α σα α η η η γη

Γ δὲ η α α α να κλη η σι ις νυν ε πε ε

φα α α νε εν η η η μιν υ περ λο γον

ο Θε ος τοις αν θρωποις ε ε νϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ται αι αι
 αι Α αρ χα γγε λϑ ϑ τη φω ω νη η πλα α νη
 ε εκ μει ει ει ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ται η Παρ θε
 νος γαρ δε ε ε ε χε ε ται τη η ην χα α α α
 ραν τα ε πι γει α γε γο νε εν Ου ρα α νος
 ο κο ο ο σμος λε λυ υ ται της αρ χαι αι αι
 α ας α α α ρας α γαλ λι α α α σθη η
 κτι σις και φω ω ναι αι αις α α νυ υ υ
 μνει ει ει τω ο ποι η της καιλυ τρω της η ημων
 Κυ υ υ ρι ε ε δο ξα σοι οι

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄνδρέου Ἱεροσολυμίτου.

Ἦχος Πα ρ

Δ ο ξα α Πα τρι ι ι ι και αι Υι υι υι ω
 και α γι ω ω Πνε ευ μα α α τι
Κ αι νυ υ υ υν και α α ει και εις τϑ ϑ ϑς
 αι ω ω ω νας των αι ω ω νων α α α

μην ^{π ρ}
^{Ββ} Σ η με ρον χα ρας ευ α αγ γε λι ι α παρ
^{Πα} θε ε νι κη η πα νη η γυ υ υ ρις ^{π ρ} τα
^Μ κα τω τοις α α α νω ω συ να α α α πτε ε ε
^{π ρ} ε ται ^{π ρ} ο Α δα α αμ και αι νουρ γει ει ει ει
^{π ρ} ται ^{π ρ} η Ευ α της πρω της λυ πης ε λευ θε ε
^{Ββ} ρου ου ου ου ται ^{π ρ} και η σκη νη της καθ η μας
^{θ γ} ου ου σι ι ας ^{θ γ} τη θε ω σει του προσ λη φθεν
^{Πα} τος φυ υ ρα μα α τος ^{θ γ} να ος Θε ου κε χρη
^{Δι} μα α α τι ι ι ι ι κεν ^{π ρ} ω μυ υ στη η η η
^Μ ρι ι ι ι ον ^Δ ο τρο πος της κε νω σε ω ως
^{Πα} α γνωστος ^{θ γ} ο τρο πος της συλ λη ψε ως α α
^{π ρ} α φρα α α α α στος ^{π ρ} αγ γε λος λει τουρ γει τω ω
^{Ββ} θα αυ μα α α τι ^{π ρ} παρ θε νι κη γα α στη
^{Πα} τον Υι ον υ υ υ πο δε ε ε ε χε ε ε ε ται ^{π ρ}
^Μ Πνευ μα Α α γι ι ο ο ο ον κα α τα πε ε ^{Πα}

ε ε μ π ε ε ε ε τ α ι Π α τ η ρ α α ν ω θ ε ε ν ε υ δ ο ο

κ ε ι και τ ο σ υ ν α λ λ α γ μ α κ α τ α κ ο ι ν η ν π ρ α γ μ α τ ε υ

ε τ α ι β ο υ ο υ ο υ λ η η η η η σ ι ν ε ν ω κ α ι

δ ι ο υ σ ω ω θ ε ε ε ε ε ν τ ε ε ε ε σ υ υ ν ω ω

δ α τ ω ω Γ α β ρ ι ι η λ π ρ ο σ τ η ν Π α ρ θ ε ν ο ν β ο η

η η σ ω ω ω ω μ ε ν χ α ι ρ ε Κ ε χ α ρ ι τ ω μ ε

ν η ο Κ υ υ ρ ι ο ο σ μ ε τ α α σ ο υ ε ξ η σ η σ ω τ η

η ρ ι ι α Χ ρ ι ι σ τ ο ς ο θ ε ο ο ο ο ς η

η η η η μ ω ν τ η ν κ α θ η η μ α ς π ρ ο σ λ α α α

β ο ο ο μ ε ε ν ο ο ο ς φ υ υ υ υ υ σ ι ν π ρ ο ς

ε α υ τ ο ο ο ο ν ε ε π α ν η η η η γ α α α α

γ ε ν α υ τ ο ν ι κ ε τ ε υ ε ε σ ω θ η η η ν α ι

τ α ς ψ υ χ α α ς η η μ ω ω ω ω ω ν

Εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν τῆς Θεοτόκου, Ἀπόστιχα σύντομα.
Μέλος Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη.

Ἦχος Βου

Τω εκτω μη νι α πε στα λη ο αρ χα γγε
λος προς Παρ θε νον α γνην και χαι ρει ναυ τη προ σει
πων ευ η γγε λι σα α το εξ αυ της τον Λυ τρω την προ
ελθειν ο θεν πι στως δε ξα με νην τον α σπα σμον
νε λα βε ε σε τον προ αι ω νι ον Θε ον τον α
φρα στως ευ δο κη σα αν τα εν αν θρω πη σαι
σω τη ρι αν των ψυ χων ημων
Ευ α γγε λι ζε σθε η με ραν εξ η με ε
ρας το σω τη η ρι ον τσ δ Θε δ ημων
Γλωσ σαν ην εκ ε ε γνω η κσ σεν η Θε ο το
κος ε λα λει γα αρ προς αυ την ο Αρ χα γγε ε λος
τσ Ευ α γγε λι σμ τα ρη μα τα ο θεν πι στως δε
ξα με νη τον α σαπ σμον συν ε λα βε ε σε τον
προ αι ω νι ον Θε ον δι ο και η μεις α γαλ

λο με νοι βο ω μεν σοι ο εξ αυ της σαρκω θεις
α τρε πτωσ θε ος ει ρη νηντω κο σμω δω ρη η
σαι και ταισ ψυ χαισ η μων το με γα ε λε ος

Α σα τε τω Κυ ρι ω α σμα και νον

Ι δσ ς η α α να κλη σις νυ υν ε πε φανεν η
μιν υ περ λο γον ο θε ο ος τοις αν θρω ω
ποις ε νσ ται α αρ χα γγε λσ τη φω νη Η πλα νη
εκ μει σ ται η Πα ρ θε νος γαρ δε χε ται την χα
ραν τα ε πι γει α γε γονεν σ ρα νος ο κοσμος
λε λυ ται της αρ χαι ασ α ρασ α γα λ λι α σθω η
κτι ι σις και φω ναισ α νυ μνει ει τω ο ποι η
της και λυ τρω της ημων Κυ ρι ε δο ξασοι

Δ ο ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι

Κ αι νυν και α ει ει και εις τσ αι ω νας

των αιωνων αμην ^{ε 7x}

Σ η μερον χα ρα ας Ευ α γγε λι α παρ θε νι ^{B8}

κη πα νη γυ ρις ^{ε 7x} τα κα τω τοις α νω συν α πτε ε ται ^{Πα} ^{π 9}

ο Α δα αμ και ν8 ρο γει ει ται ^{Δι} ^{B8} η Ευ α της πρω ^Δ

της λυ υ πης ε λευ θε ρ8 ς ται ^{ε 7x} και η σκη νη

της καθ η μας ς σι ι ας ^Δ τη θε ω σει τ8 προσ

λη φθεν τος φυ ρα ματος να ος Θε ς κεχη μα τι κεν ^{ε 7x}

ω μυ στη ρι ον ^{ε 7x} ο τρο πος της κε νω σε ως α ^{Πα}

γνω στος ^{π 9} ο τρο πος της συλ λη η ψε ε ως α φρα ^{B8}

στος ^{ε 7x} α γγε λος λει τ8ρ γει τω θαυ μα α τι ^Δ παρ ^{B8}

θε νι κη γα στη ρον Υι ο ον υ πο δε χεται ^{ε 7x}

^{Πα} Πνευμα Α γι ον κα τα πεμ πε ε ται ^{π 9} ^{Δι} Πα τη ηρ α νω ^ε

θεν ευ δο κει ^Δ και το συν α λλα γμα κα τα κοι νην ^{B8}

πρα γμα τε ευ ε ε ται β8 λη σιν ^{ε 7x} εν ω και δι ς ^{Πα}

σω θεν τες ^{π 9} συ υν ω δα τω Γα βρι ηλ προς την Παρ θε ^{B8}

νον βο η σω μεν ^{ε 7x} Χαι ρε Κε χα ρι τω με ε ε νη ο Κυ ^{Δι} ^{B8}

Ἐτονίσθησαν τῇ γ' Φεβρουαρίου βια', κατ' αἴτησιν τοῦ ἀγαπητοῦ φίλου Παναγιώτου Τζανάκου, Πρωτοφάλτου Σπάρτης.

ΙΑ.

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἢ Ὡδῆ Συμεῶν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ψάλλονται τὰ ἀπολυτικά.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος Δι-Θ

Σ ἡ με ρον της σω τη ρι ας η μων το κε φα λαι
ον και τσ α παι ω νος μυ στη ρι ου η φα νε ρω
σις ο Υι ος τσ Θε ου Υι ος της Παρ θε νσ γι
νε ται και Γα βρι ηλ την χα ριν ευ αγ γε λι ζε
ται δι ο και η μεις συν αυ τω τη Θε ο το
κω βο η σω μεν χαι ρε Κε χα ρι τω με νη ο Κυ ρι ος
με τα σσ (ἐκ γ')

τὸ τέλος: χαι ρε κε χα ρι τω με νη ο Κυ ρι ος

με τα σσ χ σ σ

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτικά, ἐὰν μὲν προηγήθη ἀρτοκλασία:

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν·

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπία πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς (ἢ ὁ ἀναγνώστης)·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ

πόλει ταύτη εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἐὰν δὲ δὲν προηγῆθη ἀρτοκλασία·

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεὺς·

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγία ἐκκλησία (ἢ μονῇ) ταύτη εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεὺς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης· Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς· Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης· Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν μεγάλην ἀπόλυσιν·

Ὁ δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς παρθένου σαρκωθῆναι καταδεξάμενος, [καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν] Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν...

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν...